

Gada laikā
Latvijā izmirst
viena pilsēta

2. lappusē

Līvānu
dzimtsarakstu
nodaļai — 90

4. lappusē

Savairojas
kaitēkļi

5. lappusē

Līvānu svētki — sportiski, sirsnīgi, izklaidējoši un ar zvaigznēm

● Līvānu svētku kulminācijas diena sākās ar iedzīvotāju modināšanu, ko veica motokluba «Quercus» biedri, braucot ar motocikliem un kvadracikliem. Braucienā ar Līvānu karogu rokās devās arī novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivods.

Ar daudzpusīgu un interesantu programmu līvāniešus, Līvānu novada iedzīvotājus un daudzus ciemiņus aizvadītās nedēļas nogalē iepriecināja Līvānu svētku rīkotāji. Vislielākais skatītāju un klausītāju pulks bija ieradies, lai izbaudītu neaizmirstamas stundas populārās estrādes zvaigznes Laimas Vaikules koncertā sestdienas vakarā, bet arī pārējās svētku dienas bija piepildītas ar dažādiem notikumiem.

Sestdienas rītā pilsētu modināja motociklu parāde, kas Līvānos jau kļuvusi par tradīciju. Vairāk nekā 30 motociklistu un kvadraciklistu ar motokluba «Quercus» (tulkojumā —

«ozols») biedriem priekšgalā guva skatītāju milzīgu piekrišanu. Motokluba «Quercus» Līvāni prezidents Aivars Puriņš bija pulcinājis savus domubiedrus no Līvāniem, Ilūkstes, Krāslavas, Krustpils, Jēkabpils, Preiļiem un Aizkraukles. Rīta stundā, modinot iedzīvotājus, «dzelzs viri» izbrauca cauri visai pilsētai pa galveno — Rīgas — ielu. Pēc tam viņi devās uz pilsētas stadionu, kur atklāja sporta svētkus. Motociklistu brauciena priekšgalā ar Līvānu karogu rokās brauca Līvānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivods. Pēc svētku atklāšanas centra laukumā bija iespēja vizināties visiem gribētājiem.

Turpinājums 3. lappusē.

TIKAI "NOVADNIEKĀ" JAUNĀKĀS UN PLAŠĀKĀS ZIŅAS PAR NOTIEKOŠO AGLONAS, LĪVĀNU, PREIĻU, RIEBIŅU, VĀRKAVAS NOVADĀ UN LATVIJĀ...
Esi lasītāju pulkā un tu vienmēr zināsi vairāk!

ATGĀDINĀJUMS

Abonējiet "NOVADNIEKU" augstam pasta nodalās un pie pastniekiem.

Katru darba dienu to var izdarīt redakcijā, vienmēr interneta mājaslapā www.novadnieks.lv sadaļā "Abonēšana".

Līvānu svētki — sportiski, sirsnīgi, izklaidējoši un ar zvaigznēm

● Tautas studijā gleznošanā tapa jauki darbi, kas tiks dāvināti Līvānu slimnīcai.

Sākums 1. lappusē.

Pilsēta svētkiem bija īpaši izrotāta, par ko šogad, tāpat kā iepriekšējos gados, parūpējās iedzīvotāji ar saviem izaudzētajiem ziediem. Jau ceturtdien, 19. jūlijā, pie Latgales mākslas un amatniecības centra (LMAC) individuālie puķu audzētāji, kā arī iestāžu un uzņēmumu pārstāvji ar ziediem papildīja vairāk nekā 50 dažādu izmēru īpaši izveidotas zvaigznes. Visaktīvākie bija Līvānu novada pensionāri, kas bija autori sešām, kā arī Līvānu slimnīcas darbinieki, kas sakarotoja piecas krāšņas kompozīcijas. «Runča» tirgus darbinieces no ziediem izveidoja savu uzņēmuma simbolu — runci, bet SIA «Latvijas Valsts meži» komanda savu darbu papildināja arī nākamajā dienā, jo pa nakti prātā bija ienākusi vēl kāda oriģināla doma. Ziedu zvaigžņu idejas autore bija Silva Podniece, bet to veidošanā palīdzēja floristes Inese Šilova, Zigrīda Korotkina, Antoņina Žarāne, Elita Bojāre-Bojāriņa, Lilita Peiseniece. Šogad Līvānu pilsētas svētki noritēja ar devīzi «Mirdz zvaigznes jūlija debesīs», un, atbilstoši tēmai, uz zemes izplauka ziedu zvaigznes, bet svētku kulminācijā — krāšņa salūta zvaigznes debesīs, savukārt uz skatuves uzstājās īsta zvaigžņu plejāde, ieskaitot vietējos māksliniekus, kā arī starptautiska mēroga slavenību — Laimu Vaikuli.

Piektdien, 20. jūlijā, pilsētas svētku ietvaros Latgales mākslas un amatniecības centrā notika gleznošanas akcija jeb tautas studija gleznošanā «Radi gleznu! Esi zvaigzne». Studijas dalībnieki gleznoja puķes, smeļoties iedvesmu no visapkārt redzamajām ziedu zvaigznēm. Akcijā tapa vairāki desmiti gleznu, kas pagaidām apskatāmas LMAC. Tās paredzēts dāvināt Līvānu slimnīcai, lai slimo cilvēku ikdienu padarītu nedaudz krāsaināku un priecīgāku. Tautas studija darbojas mākslinieces Ingas Salmiņas vadībā.

Pilsētas svētki tika atklāti piektdienas vakarā ar bagātīgu konfeti lietu, ritma grupas «Storm» un Līvānu pūtēju orķestra priekšnesumiem, kā arī ar svētku gājieni no novada domes līdz Tradīciju laukumam. Daudzi bija rūpīgi sagatavojušies gā-

jienam, sarūpējot neparastus tērpus un krāšņu noformējumu.

Svētku gājienā devās pašvaldības darbinieki, pašdarbības kolektīvi, uzņēmumu un iestāžu pārstāvji, iedzīvotāji. Piedalījās arī Līvānu sadraudzības pilsētu pārstāvji no Tarnowo Podgorne (Polija), Glubokoje (Baltkrievija), Pionerska (Krievija), Ukmerģe (Lietuva), Tallinas Hābersti rajona (Igaunija). Svētku laikā tika parakstīts sadarbības līgums ar Tarnowo Podgorne pašvaldību un nodomu protokols ar Pionersku. Tradīciju laukumā tika sumināts Līvānu šī gada «Goda pilsonis» Jūlijs Stikuts, izskanēja viņa vadītās kapelas «Jūlijs» 25 gadu jubilejas koncerts.

Jau septīto gadu Līvānu pilsētas svētkos norisinājās Bēbišu svētki, ko organizē Līvānu novada dzimtsarakstu nodaļa. Šajā reizē tika sveikti 2011. gada otrajā pusgadā un 2012. gada pirmajā pusgadā dzimušie mazuliši. Katra ģimene saņēma sponsoru un domes sarūpētas dāvanīņas, ziedus, balonus un kā pašu galveno — uzmanību un pateicību par bērnu audzināšanu.

Līvānos norisinājās arī viens no Latvijas spēkavīru čempionāta posmiem, kurā piedalījās 14 stiprinieki no Latvijas un Igaunijas. Sacensību dalībniekiem nācās nest 570 kilogramus smagu metāla vannu, celt 235 kilogramus smagu balķi, 1300 kilogramus smagu automašīnu ar divām meitenēm iekšā un veikt citus uzdevumus. Vingrinājumus sportisti veica pa pāriem. Kopvērtējumā uzvaru guva Mareks Leitīšs un Artis Plivda.

Ikviens līvānietis vai pilsētas ciemiņš savas fizikās spējas un mundrumu varēja apliecināt arī sporta svētkos. Aktīvie sportotāji pēc tam varēja atgūva spēkus, cienājoties ar uzņēmējas Tamāras Simanovičas sarūpēto sātīgo soļanku vai pupiņu zupu.

Uzņēmēju un mājražotāju tirgū savā produkciju piedāvāja aptuveni 60 uzņēmumi — gan vietējie, gan no citām Latvijas vietām. Svētku viesi piedalījās arī uzņēmēju sagatavotajā loterijā.

Pilsētas svētkos līvānieši tika lutināti ar vairākiem labiem koncertiem, kuros uzstājās gan vietējās amatierkopas, gan viesmākslinieki.

Kas noticis ar solito pilsētas strūklakas ierīkošanu, svētku

● Populārā soliste Laima Vaikule dziedāja latviešu un krievu valodā īpaši Līvānu pilsētas svētkiem sagatavotu reperturāru — gan labi zināmas Raimonda Paula, gan arī mazāk dzirdētas dziesmas. Pirmais no labās — solists Jānis Stibelis, bet otrā no kreisās — jaunā māksliniece Vineta Elksne no Līvānu novada. Vineta dzied Laimu Vaikuli pavadošajā grupā un kopā ar viņu koncertējusi jau vairākas tuvas un tālās pasaules valstīs.

Svētku organizatori lēš, ka lielkoncertu Zaķusalā apmeklēja septiņi — astoņi tūkstoši skatītāju, kas Līvāniem ir vēra ņemams skaits. Skatuves, gaismas, skaņas un videoekrāna nodrošinātāji bija lietuviešu firma, ar ko jau ilgstoši sadarbojas Laima Vaikule.

● Bēbišu svētkos ar laba vēlējumiem jaunajām ģimenēm neskopojās Līvānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivods un dzimtsarakstu nodaļas vadītāja Marija Pastare.

● Sacentās Latvijas stiprinieki.

rikotājiem apjautājās dažs labs pilsētnieks un arī «Novadnieks», atminoties, ka pērn Līvānu pilsētas svētkos tika apspriestas projektu skices un vākti ziedojumi strūklakas būvei. Izrādās, ideja

par pašiem savas strūklakas ierīkošanu nekur nav pazudusi, bet tās īstenošana atlikta līdz labākiem laikiem, šogad par prioritāti izvirzot ielu sakārtošanu un

citas iedzīvotājiem būtiskākas lietas, — šādu skaidrojumu «Novadnieks» saņēma Līvānu novada domes sabiedrisko attiecību un ārējo sakaru daļa.

Lappusi sagatavoja L.Rancāne

Cer, ka nākamreiz raķetes aizlidos līdz uzvarai

Preiļu novada bērnu un jauniešu centra komandai otrā vieta kopvērtējumā 2012. gada Latvijas jaunatnes čempionātā raķešu modelismā, informē Preiļu novada bērnu un jauniešu centra izglītības metodiķis Guntars Ormanis.

4.-5. jūlijā, šai vasarai nepastāvīgos laika apstākļos, Liepājā notika Latvijas jaunatnes čempionāts raķešu modelismā, ko rīkoja Kosmiskā modelisma sporta savienība sadarbībā ar Liepājas bērnu un jauniešu centru. Raķešu modelisma sacensības Liepājā notiek vairāk nekā 20 gadus, un, kā liecina pieredze, šis sporta veids bērnos un jauniešos iemāca pacietību, apgūt īpašas prasmes, kā arī iegūt jaunu radošu pieredzi, kas var noderēt dzīvē.

Čempionāta dalībnieku sastāvu šogad veidoja Rīgas tehniskās jaunrades nama "Annas 2", Daugavpils bērnu un jauniešu centra "Jaunība", Talsu bērnu un jauniešu centra, Preiļu bērnu un jauniešu centra un Liepājas bērnu un jauniešu centra pārstāvji. Savus modeļus reālā darbībā varēja izmēģināt trijās standartklasēs un sarežģītājās raķešu kopijās – reālu lidaparātu maketu demonstrējumos.

Preiļu novada bērnu un jauniešu centru šogad pārstāvēja **Vitālijs Pavlovs** (Preiļu 1. pamatskola), **Adriāns Maculevičs**, **Viesturs Maculevičs** (Vārkavas vidusskola) un **Eduards Ancāns** (Rožupes pamatskola).

Raķešu modeļu klasē ar lentveida bremzēšanas sistēmu mūsējiem pirmie lidojumi nebija tie labākie, taču ātri izdevās novērst nepilnības un pielāgoties vējamajam laikam. Sacensību turpinājums jau bija pārliecinošs. Apkopojot rezultātus triju startu summā, izrādījās, ka par **Latvijas jaunatnes čempionu A-2B klasē ir kļuvis Vitālijs Pavlovs**, bet **Viesturs Maculevičs** raķešu modelistos ir debitējis ar trešo vietu.

Ne slikti veicās arī nākamajā sacensību disciplīnā – raķešu modeļu, kas aprīkoti ar kravas konteineru, startos, kur kravas lomā ir vistas ola. Starti skaitās izdevīgs, ja modelis labi startē un veiksmīgi ar izpletņveida bremzēšanas sistēmas palīdzību nolaižas. **Vitālijs Pavlovs A-5B klasē izcīnīja otro vietu.**

Azartiskajā raķešu modeļu trīsriņķu disciplīnā godalgas netika iegūtas, taču **Eduards Ancāns** un **Adriāns Maculevičs** stabili noturēja komandas līmeni, izslēgšanas kārtās tiekot līdz dalītajai 5. – 9.vietai.

Viss kopā **Preiļu novada bērnu un jauniešu centra komandai deva otro vietu kopvērtējumā**. Acīmredzot jaunajā mācību gada ciklā būs jāapgūst tēma – reālu lidaparātu maketi, jo iestrādes un arī motivācija tagad ir.

Mācību gads tehniskajā jaunradē ar šīm sacensībām noslēdzās. Paldies par ieguldīto darbu un atbalstu pulciņu dalībniekiem, viņu vecākiem un skolotājiem.

AGLONAS NOVADĀ

Visu augustu darbosies mobilais zobārstniecības autobuss

Novada iedzīvotāju jaunajai paaudzei visu nākamā mēnesi būs pieejama reta iespēja – nemērojot lielus attālumus, parūpēties par savu zobu veselību. **No 1. līdz 31. augustam** pie Aglonas pirmsskolas izglītības iestādes darbosies mobilais zobārstniecības autobuss.

Zobārsta un zobu higiēnista pakalpojumi būs pieejami bērniem līdz 18 gadu vecumam bez maksas. Plānots, ka zobu higiēnists strādās pirmdienās – 6., 13., 20. un 27. augustā, ja vien speciālistam tiks nodrošināta pietiekama darba slodze.

Pieteikties uz pieņemšanu pie zobārsta un zobu higiēnista varēs jau no 30. jūlija pa tālruni 25921499 vai, sākot ar 1. augustu, no pulksten 10.00 tieši mobilajā autobusā.

Līvānu dzimtsarakstiem – 90

19. jūlijā ar emocionāli pacilājošu pasākumu aizsākās Līvānu pilsētas svētki – Līvānu novada centrālajā bibliotēkā tika atklāta Līvānu dzimtsarakstu 90 gadu jubilejai veltīta izstāde, informē Līvānu novada domes sabiedrisko attiecību un ārējo sakaru daļas vadītāja Ginta Kraukle.

1922. gada 19. jūlijā Līvānu miestā (pilsētas tiesības Līvāniem tika piešķirtas 1926. gadā) reģistrēts pirmais dzimtsarakstu reģistrs – Putekļu ģimenē reģistrēts jaundzimušais puisēns, izstādes atklāšanā pastāstīja Līvānu dzimtsarakstu nodaļas vadītāja Marija Pastare. Simboliski, ka arī 90 gadu jubilejas dienā Līvānos reģistrēta kādas Līvānu jaundzimušās meitenītes dzimšana.

Statistika rāda, ka 1922. gada otrajā pusgadā Līvānu miestā piedzimuši 30 jaundzimušie, reģistrētas 4 laulības un 12 miršanas gadījumi. Savukārt pēc 90 gadiem – 2012. gada pirmajā pusgadā Līvānu novada dzimtsarakstu nodaļā reģistrēti 35 jaundzimušie, 32 laulības, diemžēl arī 122 mirušie.

Izstādes atklāšanā klāt bija daļa no tiem līvāniešiem, kuru darba mūžs ir vai kādreiz ir bijis saistīts ar dzimtsarakstiem. Izstādē apkopots plašs dokumentu klāsts, seni izraksti no arhīviem, fotogrāfijas, kas dokumentē dzimtsarakstu ceremonijas 20. gadsimta 20.-30. gados, padomju laikos un mūsdienās. Izstādē apkopoti dati par bijušajiem nodaļas vadītājiem.

Īpašu noskaņu pasākumā radīja telpā eksponētās Līvānu fotogrāfa Jāņa Magdaļenoka kāzu fotogrāfijas un video

● Līvānu dzimtsarakstu nodaļas vadītāja Marija Pastare (no labās) un inspektore Velga Švirkste.

materiāli, kā arī novada mūziķu Kaspara Rokjāna un Armandas Vīlcānes izjustās mīlestības dziesmas ģitāras pavadījumā.

Pateicības vārdus visiem, kas strādājuši dzimtsarakstu jomā, teica Līvānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivods un izpilddirektors Uldis Skreivers, pasniedzot Līvānu novada dzimtsarakstu nodaļas vadītājai Marijai

Pastarei un inspektorei Velgai Švirkstei Līvānu novada domes Pagodināšanas rakstus.

Izstādes veidotāji – Līvānu dzimtsarakstu nodaļa – saka lielu paldies visiem tiem cilvēkiem, kas palīdzēja izstādes tapšanā. Izstāde Līvānu novada centrālās bibliotēkas Straumes izstāžu zālē būs apskatāma visu turpmāko mēnesi.

Izveidots tehnisko palīglīdzekļu atbalsta punkts Preiļos

Preiļu novada invalīdu biedrībā projekta "Tehnisko palīglīdzekļu atbalsta punkta izveide Preiļu novadā" ietvaros augustā darbu uzsāks tehnisko palīglīdzekļu atbalsta punkts, informē novada invalīdu biedrības pārstāvji.

Tajā tehniskos palīglīdzekļus bez maksas varēs iznomāt ikviens Preiļu novada iedzīvotājs, kurš nonācis ārkārtas situācijā. Šobrīd jau ir iegādāti nepieciešamie tehniskie palīglīdzekļi, kurus pēc 10. augusta būs iespējams iznomāt. Preiļu novada invalīdu biedrība slēgs patapinājuma līgumu par tehniskā palīglīdzekļa izmantošanu uz noteiktu laiku posmu, pēc termiņa palīglīdzeklis tiks atgriezts biedrībai un to varēs izmantot cita persona. Tehnisko palīglīdzekļu atbalsta punktā būs pieejami spieķi, krukļi, elkoņkrukļi, staigāšanas rāmis, rolators un tualetes krēsls.

Lai iegūtu papildus informāciju par iespēju iznomāt kādu no pieejamajiem tehniskajiem palīglīdzekļiem, aicinām pēc 10. augusta griezties Preiļu novada

invalīdu biedrībā (Rēzeknes iela 26, Preiļi) vai zvanīt pa tālruni: 29231307.

Projekts tiek īstenots mazo grantu projektu konkursa "Iedzīvotāji veido

savu vidi" ietvaros. Kopējais projekta budžets LVL 312,60, no kura pašvaldības finansējums LVL 300,00, bet pašu līdzfinansējums LVL 12,60.

Nedaudz sarūk komunālo maksājumu rēķini

Grozījumi likumā "Par pievienotās vērtības nodokli" paredz, ka no šī gada 1. jūlija pievienotās vērtības nodokļa (PVN) pamatlīdzme tiek samazināta no 22% līdz 21%. SIA "Preiļu saimnieks" informē klientus, ka sadzīves atkritumu tarifs un ūdensapgādes un kanalizācijas novadīšanas tarifs saglabājas līdzšinējais, bet šiem pakalpojumiem tiks piemērota 21% PVN likme (līdzšinējo 22% vietā).

Kā ziņo SIA "Preiļu saimnieks" sabiedrisko attiecību speciāliste Inese Šnepste, SIA "Preiļu saimnieks" klientiem no 1. jūlija par dažiem santīmiem samazinājās maksa par ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumiem – līdzšinējo

1,31 Ls (ar PVN) vietā attiecīgi jāmaksā 1,29 Ls (ar PVN). Daudzdzīvokļu māju iedzīvotājiem par sadzīves atkritumu izvešanu (no katras piedēklētās personas) līdzšinējo 1,05 Ls (ar PVN) vietā jāmaksā Ls 1,04 (ar PVN), individuālajām mājām 240 litru sadzīves konteineru izvešana divas reizes mēnesī maksā 4,01 Ls (ar PVN) līdzšinējo 4,03 Ls (ar PVN) vietā.

Attiecīgi par vienu procenta punktu PVN samazināts arī citiem SIA "Preiļu saimnieks" sniegtajiem maksas pakalpojumiem. Tā kā siltumenerģijai piemērota samazinātā PVN likme 12%, tad PVN pamatlīdzmes samazināšana maksu par siltumenerģiju neietekmē.

Lappusi sagatavoja L.Kirillova

Dzīve kā svētceļojums

Augusts mūsu zemes ticīgajiem ir saistīts ar Aglonas svētvieta. Daudzi turp dodas kājām, daudzi garīgi dzīvo līdz svētceļniekiem, bet citi par to uzzina tikai no plašsaziņas līdzekļiem.

Svētceļošanai vienmēr ir bijusi liela nozīme cilvēka dzīvē, jo tā dod viņam brīnišķīgu iespēju izrauties no ikdienas rūpēm, padomāt par dzīvi, par tās jēgu, kā arī no jauna atskārst, kas dzīvē ir pats svarīgākais. Svētceļnieks dodas uz Aglonu, lai ticības un mīlestības kopienā ar tiem, kuri ir blakus, satiktos ar Dievu, piedzīvotu Viņa klātbūtni un labestību, atdotu Viņam godu un atvērtu Viņam savu sirdi.

Aglonas Dievmātes Brīnumdarītājas svētbielde jau vairākus gadsimtus ir Marijas klātbūtnes zīme. Viņa aizved mūs pie Jēzus, mūsu Pestītāja, lai Viņš, atbrīvojis cilvēkus no grēka valģiem, vestu tos uz brīvību, uz Dieva bērna godību. Kristiešiem svētceļojums ir arī iespēja evaņģelizēt – apliecināt savu ticību. Svētceļojums ir ticības apliecināšana ar vārdiem un savas dzīves piemēru, jo svētceļnieki nereti kļūst par „ceļojošiem katehētiem”. Tāpat kā Jēzus, kurš ar saviem mācekļiem gāja pa Palestīnas ceļiem, lai sludinātu cilvēkiem Labo Vēsti par pestīšanu.

Sodien Baznīcā daudz tiek runāts par jauno evaņģelizāciju, kas būtībā ir ne tikai tas, ko mēs darām, bet galvenokārt tas, kas mēs esam. Svētīgā māte Terēze no Kalkutas uzskatīja, ka evaņģelizēt nozīmē vispirms pašam dzīvot ar Jēzu un tikai pēc tam dot Viņu citiem. „Es nevaru citiem dot Jēzu, ja pati Viņu nepazīstu. Es nevaru kļūt par Evaņģēlija sludinātāju, ja neesmu Jēzus mācekle. Bet, ja esmu patiesa Jēzus mācekle, tad noteikti gribēšu sludināt Evaņģēliju.” Vārdu sakot, ja mēs paši uzticīgi sekosim Jēzum, tad varam būt droši, ka cilvēki sekos mūsu piemēram.

Ikviena svētvieta ir lūgšanas vieta un ikviens svētceļojums ir lūgšanas ceļš. Katrā ceļa posmā lūgšanas un garīgas dziesmas, Dieva Vārds un sakramenti svētceļniekam ir kā dievišķa gaismas un barības, kas viņu stiprina. Svētceļojums ir arī kā zīme (sava veida ikona) ceļam uz Debesu Valstību. Svētceļošana palīdz apzināties to, ka mūsu dzīve virs zemes ir tikai ceļš, kas ved uz Tēva mājām. Svētceļnieks zina, ka šeit mēs esam tikai pagaidām, un saprot, ka, tuvodamies savam tiešajam mērķim – Aglonas svētvietai, – viņš tāpat no dienas dienā tuvojas Debesu Valstībai.

Nonācis Aglonā viņš no sirds pateicas Dievam par svētceļojuma dāvanu un lūdz Viņa žēlastību, lai, atgriežoties mājās, varētu īstenot savu kristieša aicinājumu, – dāvētu Kristus mieru un mīlestību tuvākajiem.

Priesteris A.Ševels MIC

Piedalījās diecēzes jauniešu dienās

● Livānu Romas katoļu draudzes jaunieši Rēzeknes – Aglonas diecēzes jauniešu dienās Viļānos.

7.-8. jūlijā Viļānos notika Rēzeknes – Aglonas diecēzes jauniešu dienas, kurās piedalījās arī 16 jaunieši no Livānu svētā Erceņģeļa Miķeļa Romas katoļu draudzes. Šogad jauniešu dienu devīze bija „Vienmēr priecāties Kungā!”.

Svētki sākās ar jauniešu dienu atklāšanu Viļānu baznīcas dārzā – tika atskaņota jauniešu dienu himna, uzrunu teica V.E. Rēzeknes – Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis, kā arī notika draudžu prezentācijas. Kopā jauniešu dienas apmeklēja 197 jaunieši no visas Latgales.

Bīskaps uzrunā uzsvēra to, ka tieši bērni un jaunieši ir baznīcas sirds, dvēsele un nākotne. Ir prieks par tiem, kuri aktīvi iesaistās draudzes dzīvē – dzied kori vai ansambli, muzicē, ir procesijas dalībnieki. J.Bulis mudināja jauniešus rosināt savas draudzes prāvestu strādāt ar jauniešiem, arvien vairāk iesaistīt viņus draudzes dzīvē un dažādās aktivitātēs.

Visiem jauniešu dienu dalībnie-

kiem tika piedāvāta daudzveidīga pasākumu programma: teātra izrāde „Jēra slimība” Viļānu kultūras centrā, katehēze par aicinājumu, kuru vadīja mariāņu kongregācijas ģenerālpriekšnieks Andžejs Pakula MIC no Polijas, vakarā kopīgi ar diecēzes priesteriem un bīskapu tika svinēta sv. Mise, pēc kuras Viļānu baznīcas dārzā tika iesvētīta svētīgā Jura Matuleviča MIC – mariāņu kongregācijas atjaunotāja Latvijā – kapela. Vakars turpinājās ar tikšanos piecās dažādās interešu grupās, vēlāk notika Krustaceļš turpat pie baznīcas nesen izveidotajā Krustaceļa dārzā. Kā skaists dienas noslēgums bija Vissvētākā Sakramenta adorācija ar dziesmām un meditācijām.

Svētdiena iesākās ar Rožukroņa lūgšanu un bīskapa katehēzi, kam sekoja svētā Mise un jauniešu dienu noslēgums.

Lūdzu dažus jauniešus nedaudz pastāstīt par to, kādi bija viņu iespaidi:

„Jauniešu dienas patiešām ir īpašs laiks kopā ar Dievu. Man šķiet, ka ikvienam jaunam cilvēkam ir svarīgi izdzīvot savu ticību

uz Jēzu kopā ar citiem tāda paša vecuma cilvēkiem. Šajās jauniešu dienās man īpaši patika piedalīšanās interešu grupā, kā arī tikšanās ar Jēzu adorācijā. Tas bija ļoti skaists vakara noslēgums.”

Ilze kopīgi ar diecēzes priesteriem un bīskapu tika svinēta sv. Mise, pēc kuras Viļānu baznīcas dārzā tika iesvētīta svētīgā Jura Matuleviča MIC – mariāņu kongregācijas atjaunotāja Latvijā – kapela. Vakars turpinājās ar tikšanos piecās dažādās interešu grupās, vēlāk notika Krustaceļš turpat pie baznīcas nesen izveidotajā Krustaceļa dārzā. Kā skaists dienas noslēgums bija Vissvētākā Sakramenta adorācija ar dziesmām un meditācijām.

Liene

„Jauniešu dienās nebiju pirmo reizi, iepriekš biju Aglonā. Šīs jauniešu dienas bija savādākas kā parasti, jo tad, kad notika Aglonā, bija daudz citu pienākumu, kuri neļāva apmeklēt visus programmas paredzētos pasākumus. Viļānos mani visvairāk uzrunāja Krustaceļš, kad gan jauni, gan veci gāja ar sveicēm rokās un pārdomāja Kristus ceļu uz Golgātu.”

Anna

Priesteris A.Mozga

VISSVĒTĀS JAUNAVAS MARIJAS DEBESIS UZŅEMŠANAS SVĒTKU NEDĒĻAS PASĀKUMU KĀRTĪBA AGLONAS BAZILIKĀ

11. augusts

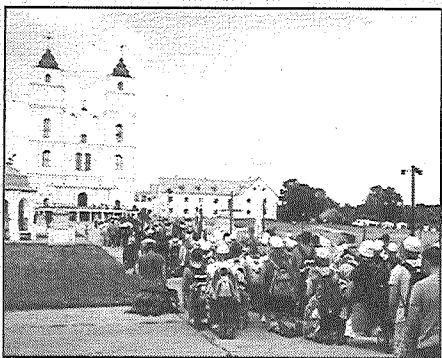
Slimniekiem veltītā diena

Pulksten 7.00 — Rīta svētā Mise
Pulksten 11.00 — Rožukronis
Pulksten 12.00 — Dienas svētā Mise, svētība slimniekiem
Pulksten 15.00 — Žēlsirdības kronītis
Pulksten 18.30 — Vesperes
Pulksten 19.00 — Vakara svētā Mise, Dievmātes litānija

12. augusts

Ģimenēm veltītā diena

Pulksten 7.00 — Rīta svētā Mise
Pulksten 9.00 — Dienas svētā Mise
Pulksten 11.00 — Rožukronis
Pulksten 12.00 — Dienas svētā Mise, laulības solījumu atjaunošana
Pulksten 15.00 — Žēlsirdības kronītis
Pulksten 18.30 — Vesperes
Pulksten 19.00 — Vakara svētā Mise saderinātajiem, Dievmātes litānija
Pulksten 24.00 — Pusnakts Mise, nakts vigīlija bazilikā

13. augusts

Pulksten 7.00 — Rīta svētā Mise
Pulksten 9.00 — Dienas svētā Mise
Pulksten 10.00 — Rožukronis
Pulksten 12.00 — Dienas svētā Mise
Pulksten 15.00 — Žēlsirdības kronītis
Svētā Meinarda lielie svētki
Pulksten 18.30 — Vesperes
Pulksten 19.00 — Vakara svētā Mise, Dievmātes litānija

Pulksten 20.00 — procesija ar Fatimas Dievmātes statuju ap baziliku
Pulksten 24.00 — Pusnakts Mise, nakts vigīlija bazilikā

14. augusts

Pulksten 7.00 — Rīta svētā Mise (bazilikā pie Dievmātes altāra)
Pulksten 9.00 — Dienas svētā Mise, garīgā adopcija (bazilikā pie lielā altāra)
Pulksten 11.00 — Rožukronis (bazilikā pie lielā altāra)
Pulksten 12.00 — Dienas svētā Mise jaunatnei un svētceļniekiem (pie pāvesta altāra)
Pulksten 15.00 — Žēlsirdības kronītis
Pulksten 17.00 — Dienas svētā Mise ārzemju svētceļniekiem (pie pāvesta altāra)
Vissvētās Jaunavas Marijas Debesis uzņemšanas lielie svētki
Pulksten 18.15 — garīgā mūzika (pie bazilikas)
Pulksten 18.30 — Vesperes

Pulksten 19.00 — Vakara svētā Mise, lestiprināšana, Dievmātes litānija, Euharistiskā procesija (pie pāvesta altāra)
Pulksten 22.00 — tautas Krustaceļš sakrālajā laukumā
Pulksten 24.00 — Pusnakts svētā Mise (pie pāvesta altāra)
No pulksten 1.00 līdz 7.00 — adorācija bazilikā

15. augusts

Pulksten 7.00 — Rīta svētā Mise (bazilikā pie Dievmātes altāra, latgaliski)
Pulksten 9.00 — svētā Mise jaunatnei (pie pāvesta altāra), lestiprināšana
Pulksten 10.00 — svētā Mise svešvalodā apakšējā baznīcā
Pulksten 11.00 — Rožukronis (pie pāvesta altāra)
Pulksten 12.00 — svētku galvenā Mise, Dievmātes litānija, Euharistiskā procesija (pie pāvesta altāra)
Pulksten 19.00 — Vakara svētā Mise (pie Dievmātes altāra)

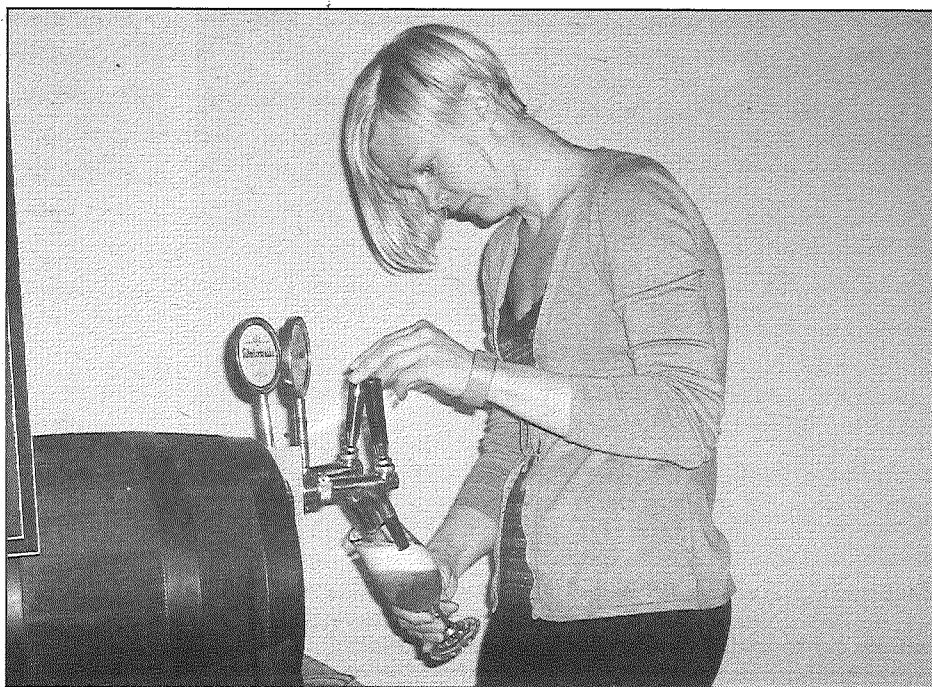
BĒDAS TAI DVĒSELEI, KAS NEREDZ TĀLĀK PAR SEVI.

AR «LAUKU CEĻOTĀJU» — PA VIDZEMI

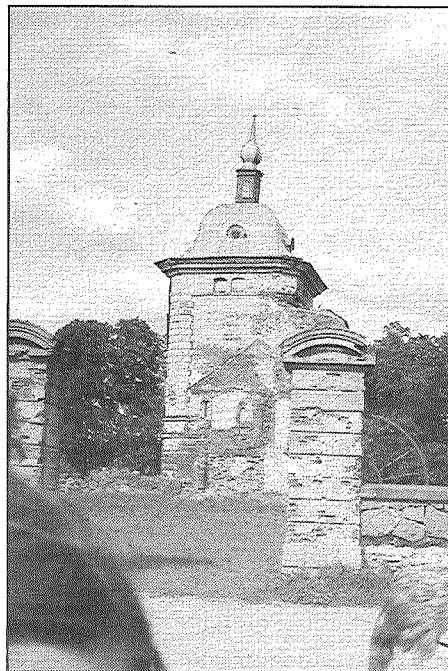
Kultūras mantojums: Valmiermuižas alus darītava

● Valmiermuižas alus darītavā ciemiņi un apmeklētāji tiek uzņemti nelielā tirdzniecības vietā, kur uz senlaicīgas bufetes sarindotas alus pudeles, turpat cepumi, uzkodas.

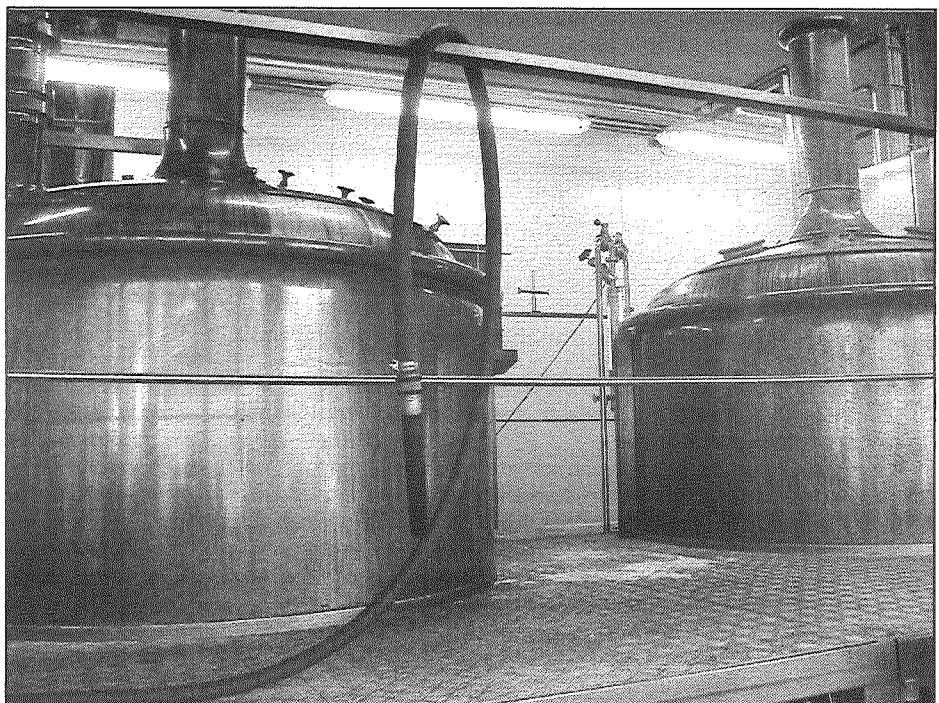
● Kādu alu vēlaties? Vai gaišo?

● No Valmiermuižas senās godības saglabājies tiks pils tornis.

● Stikla bundzās glabājas miežu iesala paraugi. Diemžēl neviens no veidiem netiek ražots Latvijā.

● Ja kāds cer redzēt koka kubulus un misas baļļas, kļūdās. Tagad alus dzimst šādos noslēgtos traukos.

Nobeigums. Sākums «Novadnieka» 12. jūnija, 3., 10. un 17. jūlija numuros.

Kas gan tas par kultūras mantojumu — alus brūzis, jautāsiet. Ir gan, jo šis putojošais dzēriens gadsimtiem bijis latvietim līdzās visos godos un svētkos. Simtiem dainu par alutiņu Barontēva krājumos un tautas atmiņā noglabāts.

Tieši tāpēc, turpinot senās Valmiermuižas viesmīlības tradīcijas, brūža saimnieki aicina ciemos uz muižas apkārtni un alus darītavu. Šeit viesiem tiek rādīts un stāstīts, kā Valmiermuižas bagātā vēsture ir ietekmējusi alus tapšanu un kā no dabīgām izejvielām nesteidzīgi tiek darīts dzīvais alus. Viesiem ir iespēja uzzināt, kā vislabāk alu baudīt, lai sajustu tā īsto smeku, un kādas ir gardākās uzkodas pie alus.

«Lauku ceļotāja» rīkotā mediju brauciena gids Juris Smaļinskis uzsver, ka «Valmiermuižas alus» ir ļoti atvērts uzņēmums — ražo labu produkciju un tajā pašā laikā uzņem ciemiņus, ekskursantus, piedāvā degustācijas. Žurnālistus uzņēma un pa darītavu izstaigāt aicināja alus meita Elīna (tā stādījās priekšā uzņēmuma sabiedrisko attiecību speciāliste Elīna Kuzmina). Valmiermuiža esot īpaša vieta, laikam tāpēc arī te darītavam alum ir īpašs smeklis.

Kas baudījis «Valmiermuižas alu», iespējams, būs pamanījis, ka uz pudeles etiķetes ir rakstīts gada skaitlis — 1764. Tajos laikos Valmiermuižā saimniekojis princis Pēteris Augusts no Šlesvīgas-Holšteinas provinces Vāczemē. Te nokļuvis, jo ieprecējies Krievijā, bijis Tallinas apgabala gubernators. Visādā ziņā liels vīrs un saņēmis no Krievijas cara Valmiermuižu kā dāvanu par labu kalpošanu. (Jūs gribētu tādu dāvanu, jautā Elīna. Žurnālisti diez ko lielu interesi neizrāda, jo ir pragmatiski ļaudis un saprot, ka tādā gadījumā nāktos lielus nodokļus maksāt.) Tā princis uzdāvinātā zemē ierīkojis savu vasaras rezidenci un uzcēlis te pili. Līdz mūsdienām no senās godības kā vienīgā liecība palicis pils tornis. Senāk bijusi skaista pils, varena muiža. Pils priekšā plašs dārzs, viss vienos ziedos. Toreiz bagātajiem ļaudīm nākušas modē medības, tāpēc pils otrā pusē princis ierīkojis lielu medību dārzu. Piecdesmit hektāru platībā tur mituši dažādi dzīvnieki.

Elīna stāsta, ka Valmiermuiža esot dzīvīga un satiksmes caurausta vieta, arī senāk tai cauri ir garām visos virzienos gājuši un braukuši cilvēki, veduši pasta un tirdzniecības ceļi — no Pēterburgas uz Parīzi, no Rīgas uz Tērbatu un tā tālāk.

Iecienīta pieturvietā, jo ne jau ar busiņiem visi pārvietojās, bet zirga pajūgos. Un zirgi, kā zināms, ik pēc laika jāatpūtinā, jāpadzirda un jāpabaro. Valmiermuižai tie bijuši zelta laiki, jo ceļnieki izplatījuši tās labo slavu un tirdzniecība gājusi no rokas.

Jaunā brūža saimnieki grib turēt slaveņajam principim līdzī un ražot, kā saka, kārtīgu kungu alu, lai ciemiņiem droši galdā liktu un atkal raisītu šīs vietas viesmīlības slavu. Valmiermuižu gribam veidot kā jauku pieturu tuvākiem un tālākiem ceļiniekiem, saka mūsu pavadone. Lai te var nolikt uz brīdi savus spēkratus malā, baudīt alu un labi pavadīt laiku.

Martā uzņēmums nosvinējis triju gadu jubileju, kopš alus nopērkams veikalos. Priekšā vēl daudz darba, bet, kā lai zina, varbūt pēc gadiem iepreti alus darītavai tāpat kā prinča laikos būs iekopts dārzs, būs ziedi, brieži un tā tālāk. Uzņēmuma sabiedrisko attiecību vadītāja min, ka sapņojot par kārtīgu krodziņa ierīkošanu un atklāj kādu pavisam neparastu plānu — ierīkot alus SPA. Tas tāpēc, lai cilvēki varētu noņemt Valmiermuižas dzēriena īpašo garšu.

Atbilstoši ekipējusies, dodamies darītavas telpās. Elīna stāsta, ka tiek ražots gan gaišais, gan tumšais alus, iepazīstina ar sastāvdaļām. Alū, izrādās ir 95 procenti ūdens. To iegūst no artēziskā urbuma 130 metru dziļumā. Izgaršojam miežu iesala graudus, atsaucam atmiņā, kā grauds pārtop iesalā. Alus darītāji liek trīs iesalus kopā, lai dabūtu pēc iespējas pilnīgāku garšu. Ja iesals tikai izkaltēts, būs Minhenes tipa jeb gaišais alus, ja iesals apgrauz-

dēts, būs tumšais alus. Apīņus, kas alum ir dabisks konservants, Latvijā rūpnieciskai izmantošanai neaudzē, vienīgi kādā lauku mājā savām vajadzībām vai sētas smukumam. Nepieciešamais daudzums tiek ievests no Vācijas, kas ir viena no lielākajām produkta ražotājvalstīm Eiropā. Elīna mudina žurnālistus pievērsties apīņu tēmai, aicinot lauksaimniekus izsvērt izdevīgumu un sākt audzēt apīņus ne tikai tējām, farmācijas vajadzībām, bet arī alus ražošanai. Apīņi ir dārga manta, un Latvijā taču kādreiz katrā sētā augs...

Kārtējais sarūgtinājums — miežu iesals arī nāk no Vācijas. Latvijā vēl tikai graso ties būvēt iesalnicu Jelgavā. Ja jums kāds miljons nejauši aizķeries, draudzēsieties, smeļ Elīna, un taisīsiet iesalu paši. Visi Latvijas mieži pagaidām ceļo uz Lietuvu, Poliju, Somiju un tur tiek pārvēsti iesalā.

Uzzinām dažas ar raugu saistītas nianšes. Piemēram, maizes raugam patīk rūgt siltumā mucas augšpusē. Process notiek ļoti ātri un tad gala produkts ir eila tipa alus, kas lielā cieņā Vācijā un Anglijā. Īpašais alus raugs darbojas savādāk, rūgst mucas dibenā lēni un mierīgi. Šādu alu vēl kādu laiku nobriedina. Process ilgst aptuveni mēnesi. Tā rodas lāger tipa alus.

Valmiermuižas alus darītavas sabiedrisko attiecību vadītāja Elīna Kuzmina iepazīstināšanu ar uzņēmumu noslēdz, vedinot mūs degustāciju zālē, kur galdā likts ne vien alus, bet arī dažādi našķi, piemēram, drabiņu cepumi. Neies jau labu mantu mest laukā, pie tam rezultāts ir varen garšīgs.

L.Kirillova, T.Elste

DAUGAVPILS

Gudrais Delfīns no Lielajiem Muļķiem

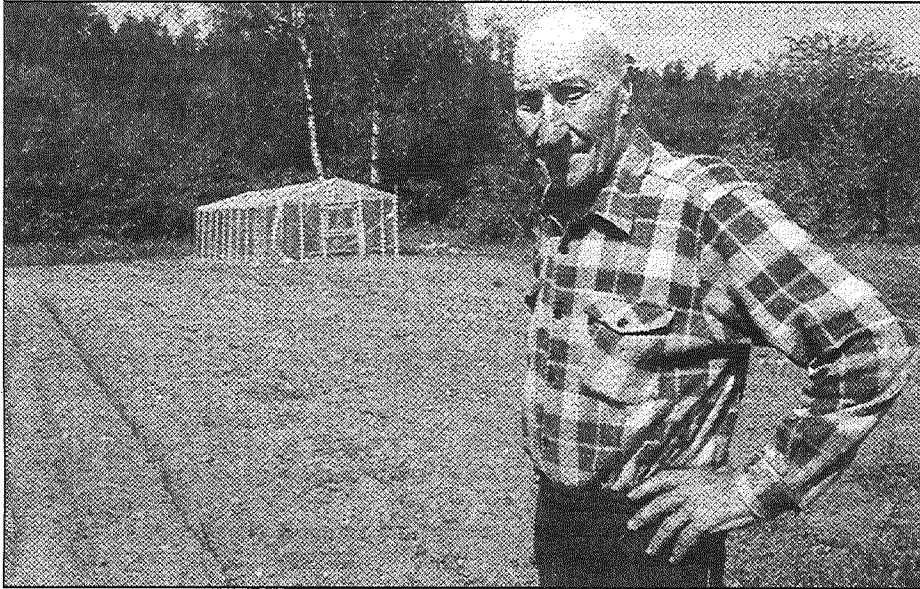
Krāslavas novadā ir vieta, kur padomju laikos vākt materiālus brauca ne tikai Latvijas, bet pat Krievijas avižu žurnālisti un fotogrāfi. Cilvēki meklēja iespaidus Ūdrīšu pagasta Lielo Muļķu un Mazo Muļķu sādžā.

Nosaukums, kurš vairāk raksturīgs Krievijas nomalei, toponimikas cienītājus piesaista joprojām. Kuram gan ienāca prātā šādi nosaukt apdzīvotas vietas?

Runā, ka šo nosaukumu XVIII gadsimtā izdomājis liels savdabis poļu grāfs Staņislavs Kostaks Plāters-Zibergs. Reiz, sadusmojies, viņš savus zemniekus nosaucis par muļķiem, jo togad nebija paveicies ābolīņš, tātad, viņi nepareizi apsējuši laukus. Un ne tikai nolaņēja, bet piešķīra attiecīgu uzvārdu, no kura radās sādža un veselās dzimtas nosaukums. Turklāt ir skaidri zināms, ka vietējie zemnieki vienmēr ir bijuši strādīgi, vienkārši smilšainā zeme nebija īpaši auglīga. Savukārt padomju laikos Muļķos bija liels kolhozs. Vairākkārt tika mēģināts piešķirt sādžām citu nosaukumu, taču iedzīvotāji atteicās. Tā aizsākās Muļķu dzimta, un tagad šis uzvārds rotā pusi pagasta kapsētas piemiņķļu. Pirms vairākiem gadiem viņsaule aizgāja pēdējā Muļķu dzimtas pārstāvē.

Netālu no sādžām, šī pagasta Bēbrenes ciematā, atrodas vēsturē iegājušā grāfa senā muiža un tās kapos ir saglabājusies kaplīča.

Lielo Muļķu sādžas visslavenākais iedzīvotājs ir Delfīns Aņisimovičs, kurš jau ir pieradis, ka pie viņa brauc žurnālisti un tūristi, lai uzdotu divus galvenos jautājumus — kāpēc viņam tāds vārds un kāda ir

● Delfīns Aņisimovičs.

dzīve sādžā ar tik aizvainojošu nosaukumu? Delfīns neapvainojas, un jau kuro reizi smaidīdams izklāsta savu dzīvestāstu. «Es tik tiešām nezinu, kāpēc vecāki mani tā nosauca. Droši vien kaut kur izlasīja, jo pirmskara laikā televizoru nebija. Taču es zinu, ka Latvijā nav neviena cita ar tādu vārdu. Statistikas pārvalde pat veica pētījumu. Bērniņā mani nekārtināja, arī bērnus par tēvavārdu neapcēla.»

74 gadus vecais Delfīns Aņisimovičs dzīvo mežmalā tēva mājās, kuras uzceltas 1931. gadā, turklāt bez nevienas naglas. Blakus tek Rudņa upīte. Pie mājas plešas liels augļu dārzs, ir dārzs, siltumnīca, ko Lielo Muļķu slavenais iedzīvotājs kopj

pats. Stāda visu, lai ziemā nebūtu jāuztraucas par iztiku. Pietiek gan pašam, gan bērniem. Dēls dzīvo Rīgā, meita — Krāslavā, vasarā uz laukiem pie laimīgā vec-tētiņa brauc sešas mazmeitas un mazdēls.

Delfīns šajā mājā, kuru joprojām rotā plāksnīte «Lielie Muļķi», dzīvo gandrīz 60 gadus. Šeit viņš kara laikā pavādīja bērniņu: «Es atceros visu karu, arī vāciešus, kuri bija visapkārt.» Bērni pa mežu gāja uz septiņus kilometrus attālo Izvaltas skolu. Tolaik bija ļoti daudz vilku, turklāt meža dzīvoja ne tikai parastie, bet arī krēpjvilki. Dažkārt tie bariem kļūda gar mājām, cilvēkus māca bailes. Reiz vilks aizvilka uz mežu aunu, bet tas pēc trim

dienām atgriezās. Ziemā kupenas bija līdz logiem. Atmiņā palikuši tēva gājieni pēc tabakas uz Rīgu: «Zirgus želoja, tāpēc gāja kājām, nedēļu turp un nedēļu atpakaļ. Reiz kazas noēda visu tabaku, vīriem tās bija lielas bēdas.» Par veselību Delfīns Aņisimovičs nesūdzas, teic, ka savā sādžā ļoti palīdzot gaisss: «Pilsētā trūkst elpas. Kad biju jauns, dzīvoju pilsētās. Bet toreiz viss bija citādi. Tagad man tur nav ko darīt. Uz veikalu Tartakā braucu ar velosipēdu, bet jaunākās ziņas uzzinu radio un televīzijā.» Strādājot smagu darbu, Delfīna Aņisimoviča rokas nav zaudējušas spēku. Viņš rāda daudzās biedra grāmatiņas, darba grāmatiņu. Izrādās, ka viņš mācījies par kuģa vadītāju, kuģojis pa Daugavu. Apkalpojis amonjaka saldējamās iekārtas un kaitīgo darba apstākļu dēļ agri aizgājis pensijā. «Man ir daudz profesiju. Laukos jāprot viss, gan dārzu kopt, gan galdnieka darbi,» saka Delfīns Aņisimovičs. Viņš ir arī aizrautīgs mednieks, tāpēc jārūpējas par fizisko formu.

Darbīnās Delfīns Aņisimovičs dažkārt atļaujas atslābināties un izsmēķēt cigaretī. Viņaprāt, aizrauties ar to nevajag, jo sekas neliksi sevi ilgi gaidīt. «Laukos nav, kas strādā, jauniešu vairs nav palicis. Tāpēc šeit, vietā, kur valda pirmatnējs skaistums, viss turas uz vecišu plecēm,» nopūšas retā vārda īpašnieks. Delfīns Aņisimovičs nedomā, ka viņa sādžas nosaukums ir aizvainojošs, uzskata to par vēsturisku un domā, — kamēr šeit vēl ir cilvēki, nekās nav jāmaina. Uz jautājumu: «Kādas jums ir problēmas?» Delfīns smaidot atbild: «Nav nekādu. Vienīgi odi dzeļ. Bet mēs vēl pacīnīsimies.»

«Latgales Laiks»

RĒZEKNE

Nepārspētā rekorda mednieks

Latgales kultūrvēstures muzejā atklāta Ziemeļlatgales medību trofeju izstāde, kurā skatāma arī īdeņas iedzīvotāja Antona Šveda Austrumeiropas mērogā nepārspētā aļņu ragu trofeja (attēlā).

Pie izcilās trofejas Antons Švedis ticis 1985. gadā Gaigalavas mežos netālu no Rēzeknes upes.

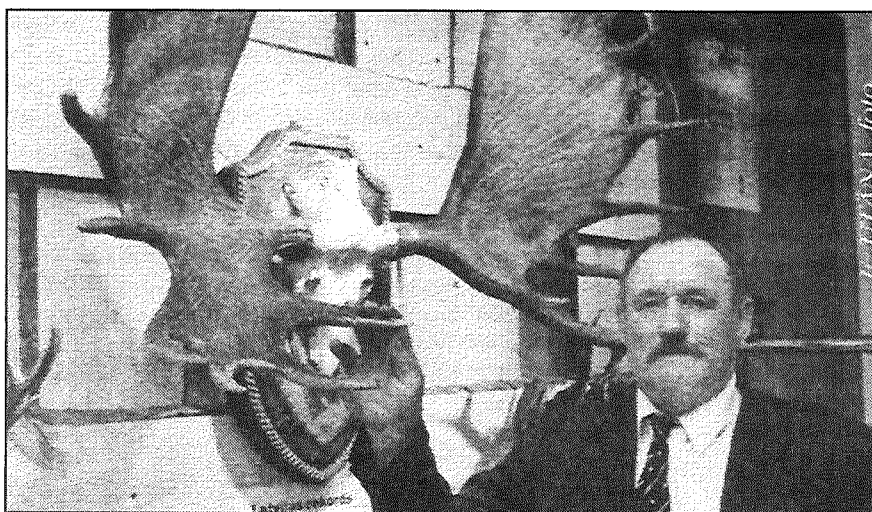
«Stāvēju purva malā uz mednieku līnijas, suņi dzina pa purvu. Un tad redzu — 70 metru attālumā no brikšņiem mēģina izlauzties alnis. Bet alnim ragi tik plati, ka tas netiek laukā, grozās riņķī vien,» Antons labprāt atceras veiksmīgās medības. Dzīvnieks bijis 17 gadus vecs, tas viegli nosakāms pēc ragu žūburu skaita. Izcilie aļņu ragi pabijuši daudzās trofeju izstādēs, saņemtas jau četras zelta medaļas. Pagājuši gandrīz trīs gadu desmiti, taču nevienam medniekam Austrumeiropā tā arī nav izdevies pārspēt Antona Šveda medību veiksmi.

Aļņu ragus met katru rudenī, pavasarī tie no jauna sāk ataugt. Tad dzīvnieki intensīvi barojas ar priežu dzimumiem, jo ragu augšanai nepieciešama ciete, stāsta Antons.

«Bet kāpēc tad ragus nav iespējams uziet mežā?» medniekam tika uzdots jautājums.

Izrādās, metot ragus, dzīvnieki tos iedzen dziļi zemē un nolauz. Tā kā aļņi vairāk uzturas purvos, tad tikai ogotājiem reizēm palaimējas atrast aļņu žūburaino rotu, skaidro mednieks.

«Mednieks esmu jau 42 gadus. Mūsu mednieku kolektīvā pašlaik esam 14 cilvēki,» stāsta Antons Švedis. «Tagad es-

mu pensijā, ar sievu darbojamies savā saimniecībā. Izaudzinājām meitu. Mazmeita kļuva par inženieri, bet mazdēls drīz pabeigs studijas Ģeodēzijas institūtā. Vienīgi žēl, ka viņam nepatīk medības, viņš nebūs mednieks.»

Antons mežu lasa kā atvērtu grāmatu, un kā gan citādi, ja tik ilgu gadus vilināt vīlinājušas meža takas. Un cik piedzīvojumu medībās bijis!

Lūk, daži atgadījumi no mednieku dzīves.

Šoks

Kādā ļoti aukstā ziemas dienā notika mežacūku medības. Mednieki, kā parasti, stāvēja uz līnijas. Kad suns uz ceļa izdzina brangu meža kuili, viens no medniekiem izšāva. Cūcis uzreiz bija gar zemi.

Atsteidzās pārējie mednieki. Sastājušies riņķī ap medījumu, viņi nevarēja

vien nopriecāties. Arī suns neslēpa savu sajūsmu.

Pēkšņi meža kuilis uztrūkās kājās un ... kā bulta ievārs mežā. Izrādās, kuilis bija tikai apdullis no šāviena. Lieki teikt, ka mednieki bija šokā.

Kāpēc nešāvi?

Mednieki stāvēja uz līnijas. Kad uz meža takas iznāca alnis, tas atradās 20 metru attālumā no kolektīva vecākā mednieka, arī Antona. Mednieks pacēla bisi, nomērķēja, un ... pilnīgs klusums. Alnis pastāvēja vēl kādu brīdi un aizgāja tālāk. Tad parādījās vēl viens alnis. Antons atkal pacēla bisi, un atkal nekā. Arī šis alnis aizgāja savu ceļu.

Kad medības beidzās, vīri jautāja Antonam, kāpēc viņš neizšāva.

«Nu, draugi mīļie, es taču bišē patronas neieliku. Aizmirsu,» skanēja atbilde. «Rēzeknes Vēstis»

JĒKABPILS

Pašvaldība plāno iesaistīties rehabilitācijas centra veidošanā savvaļas dzīvniekiem un putniem

Pēdējā laikā ir arvien vairāk gadījumu, kad apdzīvotu vietu teritorijās ieklist ievainoti savvaļas dzīvnieki un putni. Arī Jēkabpili vairākkārt atrasti ievainoti stārķi un gulbji, bet nav vietas, kur viņus nogādāt, lai aprūpētu. Pēdējais šāds gadījums bija pavasarī, kad pie veikala "Mego" tika atrasts gulbis ar salauztu spārnu. Diemžēl valstī nav iestādes, kas šādus dzīvniekus uzņemtu, tādēļ to dara labsirdīgi cilvēki par saviem līdzekļiem. Lai problēmu risinātu, Jēkabpils pilsētas domes deputāti attīstības un tautsaimniecības komitejas sēdē apsprieda iespēju sadarboties ar zemnieku saimniecību "Saukas Dzirnavas", kas piedāvā kopīgi izveidot savvaļas dzīvnieku rehabilitācijas centru. "Saukas Dzirnavas" atrodas Viesītes novadā, un pirmās iestrādes centra veidošanai jau ir uzsāktas. "Saukas Dzirnavu" pārstāvis Gints Asaris ierosināja šo objektu izmantot, lai nogādātu tur ievainotos savvaļas dzīvniekus un putnus ne vien no Jēkabpils, bet arī citām vietām. Lai rehabilitācijas centru izveidotu, pašvaldība ir nepieciešama kā sadarbības partneris, kā arī vajadzīgs finansējums un darbspēks, lai varētu labiekārtot teritoriju un iegādāties vajadzīgo materiālo bāzi.

Deputāts Aigars Nitišs minēja, ka, visticamāk, lai iegūtu atbalstu no valsts centra tapšanai, jādibina biedrība. Bet pagaidām nav zināms, kādā kārtībā tas jāveic, jo šāda veida centra nekur Latvijā pagaidām vēl nav. Tādēļ sēdē tika atbalstīta iecere parakstīt nodomu protokolu par savvaļas dzīvnieku rehabilitācijas centra veidošanu un mēneša laikā uzzināt visu, kas nepieciešams, lai šāds centrs varētu tapt.

«Jēkabpils Laiks»

